

Vēlam daudz baltu dienu dieniņu Latvijai!

Dievs, svētī cīņām mūs! Dievs, svētī miera gaitām!

Lai vienmēr Latvijai mēs gaišas dienas skaitām!

No pašas jūrmalas līdz svešu zemju malām

Lai mierīgs staigā arklis, ko laukiem šiem mēs kalām!

(L. Breikšs)

Austrālijas Latvietis sveic visus Latvijas 99. dzimšanas dienā, novēlot lai mums izdodas noticēt sev, dot ticību citiem un iedvesmoties lieliem darbiem!

Latvietis jau vēsturiski ir patriots - vēlēties dzīvot un dzīvojis savā zemē, lai tā tas turpinās! Latvijas zemniekiem novēlam kopt savu zemi, turpināt to art, sēt un novākt ražu! Un lai Latvijas politiķi spēj vienoties nospraūžot mērķus un darot gan lielus, gan mazus darbus!

Valsts svētku runātājs jau Pertā

No kr.: Zatlera kundze, goda konsuls Jānis Purvinskis un bij. Latvijas prezidents Valdis Zatlers, Pertā. Foto: Jānis Purvinskis.

Tas viss iesākās ar to, kad LAAJ mums paziņoja, ka šīgada Valsts Svētku runātājs Austrālijas latviešu Centros būs kādreizējais Latvijas Valsts Prezidents Valdis Zatlers. Nākošā ziņa bija par Zatlera kunga Svētku runas maršrutu, kas bija paredzēts sākties tieši ar Pertu, kā pirmo runas vietu. Mēs Pertā, jau sen esam nolēmuši, ka Latvijas Proklamēšanas Dienas Atceri mēs vienmēr svinam tieši 18. novembrī, neatkarīgi no tā, kurā nedēļas dienā tas iekrīt. Ar to tad esam pieraduši pie tā, ka Austrālijas latviešu Centros aicinātais viesu runātājs nekad, tieši 18. novembrī Pertā nevar būt, bet vienmēr pirms, vai pēc šī svarīgā datuma.

Tā nu Latvijas goda konsuls Rietumaustrālijā un LAAJ vice priekšsēdis Pertā, 2. novembra rītā tikās Pertas Starptautiskajā lidostā, sagaidīt augsto viesi. Kaut arī lidmašīna, kuru sagaidījām bija ielidojusi tikai ar mazu nokavēšanos, mēs abi nu stāvējām un gaidījām, un gaidījām, un gaidījām un tad vēl gaidījām. Kad pēc gandrīz divām stundām vairs tikai retais pasažieris vairs nāca ārā goda konsuls sanervozējās un griezās pie Austrālijas Robežsardzes ļaudīm pēc sīkākās informācijas. Tieši kad viņš bija aizgājis Zatlera kungs ar kundzi parādījās un goda konsula bažas izrādījās nevietā. Vienal-

ga kā bija, bija, un nu viss bija labi. Sasveicinājāmies, atradām Jāņa Vucēna auto mašīnu, kurā tika salikta visa bagāža un tad abi, Zatlera kungs ar kundzi nu pārgāja pilnīgi LAAJ Pertas vice-pr. rīcībā ar uzdevumu gādāt par viesu labklājību un lai viesi tiktu iepazīstināti ar Pertu un tās apkārtni un Latviešu Centru. To visu bija jāpaspēj līdz 4. novembra pusdienas laikam, kad bija paredzēta Svētku runa Pertas Latviešu Centra, DV kluba telpās.

Lai nebūtu nekur jāsteidzas, LAAJ vice-pr. abus viesus arī laikus nogādāja Latviešu Centrā un nodeva goda konsula ziņā viņus iepazīstināt ar Pertas latviešiem. Mēs sākumā stāvējām pagalmā zem mūsu Centra ozola, jo laiks šodien bija tiešām padevis tieši kā mūsu viesiem būtu bijis pasūtīts: silta saulīte spīdēja, ne mākonīša debesīs un pat lēna vēsmiņa šad tad sakustināja mūsu ozola zarus. Cilvēki sāka rasties, visi ar ziņkāri, jo šis cilvēks bija tikai pazīstams no aprakstiem presē un vislabāk zināms kā, tas kurš ierosināja atlaist nedarbojošos Saeimu. Cilvēks ar "mugurkaulu". Es viņu biju saticis tikai tad, kad tiku viņam stādīts priekšā Rīgas pilī, Prezidenta konsulu pieņemšanā, bet tagad atradu vienkāršu cilvēku ar kuru bija viegli sarunāties un ar plašu sarunu loku. Drīz jau arī

gājām iekšā kluba telpās, kur varēju iepazīstināt ar Latviešu Biedrības pr., DV valdes pr., vanadžu vad. un vispār Pertas latviešus. Beidzot bija pienācis tas brīdis priekš kā Zatlera kungs bija vispār braucis.

LAAJ vice-pr. Pertā sveica Zatlera kungu un mūs iepazīstināja ar viņa īsu pārskatu, pēc kam mūsu viesis mums deva vislabāko svētku runu, kādu mēs vēl līdz šim bijām dzirdējuši. Runājot brīvi, bez piezīmēm, viņš runāja vienkāršā visiem saprotamā valodā gan par pašreizējo, gan notecējušo politiku, gan par saviem piedzīvojumiem Černo bilā pēc atomenerģijas stacijas nelaiemes, gan par labiem un ne tik labiem lēmumiem Latvijas politikā. Viņš teica, ka ir svarīgi tagad runājot par Latviju, teikt nevis ka Latvija ir maza, bet gan ka tā nav liela valsts, jo tas dod pareizāku uzskatu par mūsu valsti un tautu. Mums nav liela zemes platība, bet mums ir lieta tauta, jo tā ir pa visu pasauli, latvieši ir katrā Pasaules stūrītī, un visi dara labus un daudz zīmīgus darbu. Ja vien apskatām mūsu sasniegumus sportā. Ir ļoti svarīgi, ka Latvijas robeža ar Krieviju, nu beidzot ir nosprausta, jo tā ir arī ES robeža. Ir svarīgi, ka mūsu zemē vienmēr uzturas citu ES un NATO zemju karaspēki, jo ar to Latvija ir Eiropa, nevis tikai kāda valsts Eiropas savienībā.

Latvijai nedraud iznīcība, jo kad tai piedraud, tad tauta ir nepārvāra. Pierādījums tam bija tautas nobalsošana pret krievu valodu, kad vēl nekad tāds procents pilsoņu nebija parādījis tādu vienotu balsojumu. Tik vispusīgu un izsmelošu runu mēs vēl nebijām dzirdējuši. Paldies, Zatlera kungs, par Jūsu braucieni, par mūsu apciemošanu un Jūsu iedvesmošanu Latvijas labākai nākotnei. Novēlam Jums un Jūsu kundzei laimīgu ceļu apceļojot šo mūsu pieņemto māju zemi, Austrālijas kontinentu. Lai piepildās Jūsu un mūsu cerības labākai ziedošanai un mūžīgai Latvijai.

Jānis Purvinskis

ADELAIDĒ PIEMIN LĀČPLĒŠUS

Sestdien, 11. nov., 2017.g. DV namā.

Latvijas brīvība un neatkarība sākās ar Lāčplēšiem, pēc Pirmā Pasaules kara, un 2018. gadā latvieši visā pasaulē svinēs Latvijai simtgadi. Taču nedrīkst aizmirst, ka no šiem simts gadiem, tikai mazliet vairāk kā puse ir pavadīti brīvībā. Neatkarīgi no tā, kas notika pa šiem simts gadiem, mēs nedrīkstām aizmirst tos drosmīgos vīrus, Lāčplēšus, kuri pēc septiņiem gadsimtiem izcīnīja brīvību Latviešu tautai gan no vācu baroniem, gan no krievu varmākām. Brīvības gadi bija īsi, un tiem sekoja turpat 50 gadi Padomju savienības spaidos. Taču beidzot, 1990. gadā tauta sacēlās, satrūdējusi padomju impērija sabruka, un Latvija ir atkal brīva.

Rodas jautājums, kā pirmie brīvības izcīnītāji uzlūkotu šo brīvību, kur daudzi jauni latvieši

izbrauc no savas zemes uz neatgriešanos, kur ir vēl daudzas skolas, kurās mācību valoda ir krievu, kur pastāv daudzas, nevienotas politiskās partijas lai gan Latvijas krieviem ir tikai viena, kur latvieši nenovērtē dotās tiesības, iet vēlēt, un nesaprot, ka viņi varētu daudz ko mainīt, ja vien sadarbotos, un kur daudzi vēl paļaujas uz palīdzību no tautiešiem ārzemēs. Daudz ko varētu mainīt, ja tauta nebūtu tik glēva un slinka. Parāk daudzi prasa "Ko mana valsts dos man?", nevis "Ko es varu dot savai valstij?". DV Adelaides nodaļas priekšnieces uzrunai sekoja viesu runātāja referāts.

Kaut ārzemēs dzīvodami, savai valstij ļoti daudz dod Goda Konsuli, brīvprātīgi ziedodami nedēļā garas stundas, un par šiem pienākumiem

(Turpinājums 5. lpp.)

Latvijas goda konsuls Adelaide Dr. Valdis Tomanis. Foto: Agris Ezeriņš.